

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Marknadsdomstolen — Tolkning av artikel 1.2 a och d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114) — Avtal mellan en kommun och ett oberoende privat bolag om bildandet av ett gemensamt bolag, vilket ägs till lika delar av båda parter, och till vilket respektive part överför sin företagshälsovårdsverksamhet — Avtal genom vilket kommunen och det privata bolaget under en övergångsperiod åtar sig att från det gemensamma företaget köpa hälsovårdstjänster för sina respektive anställda

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att när en upphandlande myndighet ingår ett avtal med ett från myndigheten fristående privat bolag om bildandet av ett gemensamt företag, i form av ett aktiebolag, vars föremål är att tillhandahålla företagshälsovårdstjänster, så ska den upphandlande myndighetens tilldelning av ett kontrakt avseende tjänster till förmån för sina egna anställda, som har ett värde överstigande tröskelbeloppet i direktivet och som kan avskiljas från avtalet om bildandet av detta bolag, ske i enlighet med de bestämmelser i direktivet som är tillämpliga på sådana tjänster som anges i direktivets bilaga II B.

(¹) EUT C 193, 15.08.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Arbeidshof te Brussel (Belgien)) — Omalet NV mot Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Mål C-245/09) (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Artikel 49 EG — Entreprenör som är etablerad i en medlemsstat — Anlitande av underentreprenörer som är etablerade i samma medlemsstat — Rent interna förhållanden — Avvisning av begäran om förhandsavgörande)

(2011/C 63/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Brussel

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Omalet NV

Motpart: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Arbeidshof te Brussel — Tolkningen av artikel 49 EG — Sociallagstiftning — Uppdragsgivare som är etablerad i Belgien anlitar avtalsparter som etablerade i samma medlemsstat, men som inte är registrerade hos de nationella myndigheterna — Fråga huruvida artikel 49 EG ska tillämpas

Domslut

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Brussel (Belgien) genom beslut av den 25 juni 2009 avvisas.

(¹) EUT C 220, 12.9.2009

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Haarlem — Nederländerna) — Premis Medical BV mot Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

(Mål C-273/09) (¹)

(Förordning (EG) nr 729/2004 — Klassificering av varan "rollator" i Kombinerade nomenklaturen — Nummer 9021 — Nummer 8716 — Rättelse — Giltighet)

(2011/C 63/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Haarlem

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Premis Medical BV

Svarande: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Rechtbank Haarlem (Nederländerna) — Tolkning av kommissionens förordning (EG) nr 729/2004 av den 15 april 2004 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 113, s. 5) — Ortopediska artiklar för att kompensera en defekt eller ett handikapp i den mening som avses i nummer 9021 i den Kombinerade nomenklaturen — Rollator som är utformad för personer med rörelsehinder

Domslut

Kommissionens förordning (EG) nr 729/2004 av den 15 april 2004 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen, i dess lydelse enligt en rättelse som offentliggjorts den 7 maj 2004, är ogiltig, dels i den del förordningens ursprungliga tillämpningsområde genom den rättelse som gjorts har utvidgats till rollatorer som består

av en rörformig aluminiumram på fyra hjul, är försedda med svängbara framhjul, handtag och bromsar och är utformade för personer med gångsvårigheter, dels i den del förordningen innebär att nämnda rollatorer ska klassificeras enligt undernummer 8716 80 00 i Kombinerade nomenklaturen.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 22 december 2010 (begäran om förhandsavgörande från Court of Session (Scotland), Edinburgh — Förenade kungariket) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mot RBS Deutschland Holdings GmbH

(Mål C-277/09) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Avdragsrätt — Förvärv av fordon och användning för leasingtransaktioner — Skillnader mellan två medlemsstaters skattesystem — Förbud mot förfarandemissbruk)

(2011/C 63/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Motpart: RBS Deutschland Holdings GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Tolkning av artikel 17.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Transaktioner som genomförts enbart i syfte att uppnå en skattefördel — Uthyrning av bilar i Förenade kungariket av ett tyskt dotterbolag till en bank i Förenade kungariket

Domslut

1. Under sådana omständigheter som dem som är för handen i målet vid den nationella domstolen ska artikel 17.3 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, tolkas på så sätt att en medlemsstat inte kan vägra en skattskyldig person avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats vid förvärv av varor i denna medlemsstat, när dessa varor använts i

samband med leasingtransaktioner i en annan medlemsstat, enbart på grund av att det inte har betalats någon mervärdesskatt för de utgående transaktionerna i den andra medlemsstaten.

2. Principen om förbud mot förfarandemissbruk utgör inte hinder mot avdragsrätt för mervärdesskatt enligt artikel 17.3 a i direktiv 77/388 under sådana omständigheter som dem som är för handen i målet vid den nationella domstolen, där ett företag etablerat i en medlemsstat har valt att genom sitt dotterbolag i en annan medlemsstat genomföra transaktioner där varor leasats till ett tredje bolag etablerat i den första medlemsstaten, i syfte att undvika mervärdesskatt på betalningen av dessa transaktioner, eftersom dessa i den första medlemsstaten kvalificeras som uthyrningstjänster, vilka tillhandahållits i den andra medlemsstaten och, i den andra medlemsstaten som leverans av varor, vilken skett i den första medlemsstaten.

(¹) EUT C 267, 7.11.2009.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-304/09) (¹)

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Stöd till företag som nyligen har börsnoterats — Återkrav)

(2011/C 63/11)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, E. Righini och V. Di Bucci)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri och P. Gentili)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att inom den föreskrivna fristen vidta nödvändiga åtgärder för att följa artiklarna 2–4 i kommissionens beslut 2006/261/EG av den 16 mars 2005 om den stödordning C 8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats (delgivet med nr K(2005) 591) (EUT L 94, s. 42)

Domslut

1. Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2 och 3 i kommissionens beslut 2006/261/EG av den 16 mars 2005 om den stödordning C-8/2004 (f.d. NN 164/2003) som Italien har genomfört till förmån för företag som nyligen har börsnoterats (delgivet med nr K(2005) 591), genom att inte inom föreskriven frist ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att avskaffa den stödordning som förklarats rättsstridig och oförenlig med den gemensamma marknaden i detta beslut och genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att hos stödmottagarna återkräva det stöd som utbetalats enligt denna ordning.